

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keeverberg 54, Amsterdam-Z.

Oppericht 1 januari 1881

**Bij onze
reorganisatie**

DIT NUMMER VAN het Maandblad zal in het teken staan van de reorganisatie van onze Vereniging. In dit nummer zult U hiervan, naast de aanbiedingsbrief de ontwerp-Statuten en het concept-Huishoudelijke Reglement aantreffen.

De komende Algemene Ledenvergadering is met het oog op dit zeer belangrijke punt van de agenda wel te zien als een mijlpaal in de geschiedenis van de, ruim 84 jaar oude, Vereniging tegen de Kwakzalverij. Bij effectuering toch van de voorstellen zal aanpassing aan de moderne tijd met zijn zozeer veranderde inzichten — ook op het terrein van de kwakzalverij — worden verwezenlijkt.

De nauwe relaties met de Kon. Ned. Mij. ter bevordering der Pharmacie, de Kon. Ned. Mij. tot bevordering der Geneeskunst, de Kon. Ned. Mij. voor Diergeneeskunde, de Ned. Mij. tot bevordering der Tandheelkunde en — hopelijk ook — de Nederlandse Juristenvereniging zal de Vereniging tegenover de buitenwereld een ander aanzien geven, terwijl het werk van de Vereniging door het instellen van een Directorium — oorspronkelijke gedachte van de oud-secretaresse, Mevrouw A. Burbach—van der Woord — van de commissies ter behartiging van bepaalde onderdelen een noodzakelijk geachte verbreding en verdieping zal ondergaan.

Moge een en ander met een volledig succes worden bekroond in het belang van de volksgezondheid in het algemeen en van de Vereniging in het bijzonder.

A. P. N. DE GROOT.

ALGEMENE LEDENVERGADERING

op zaterdag 8 mei 1965 te 15 uur in de blauwe zaal
van het
American Hotel te Amsterdam.

AGENDA:

1. Opening door de voorzitter.
2. Notulen van de Algemene Vergadering van 28 november 1964.
3. Ingekomen stukken en mededelingen.
4. Jaarverslag over 1964 van de waarnemend Secretaris.
5. Rekening en verantwoording over 1964 van de Penningmeester.
6. Verslag kascommissie over het financieel beheer in 1964.
7. Voorstel tot décharge van de Penningmeester.
8. **VASTSTELLING NIEUWE STATUTEN EN HUISHOUDELIJK REGLEMENT.**
9. Rondvraag.
10. Sluiting.

Indien het quorum niet aanwezig is om een rechtsgeldig besluit te nemen inzake punt 8 van bovenstaande agenda zal direct na sluiting van deze vergadering een volgende

ALGEMENE LEDENVERGADERING

worden gehouden, met de volgende

AGENDA:

1. Opening door de voorzitter.
2. **VASTSTELLING NIEUWE STATUTEN EN HUISHOUDELIJK REGLEMENT.**
3. Rondvraag.
4. Sluiting.

Het "Biorit"-apparaat

WILT U WETEN of het voor u het gunstige moment is iets te ondernemen? Of u zich fysiek, sensitief en intellectueel in een positieve dan wel negatieve periode bevindt? Koopt een Biorit-apparaat en u kunt dit zelf op ieder gewenst moment vaststellen. Prijs f 42,50, aldus de Consumentengids, die wel even heeft gearzeld of hij hieraan werkelijk aandacht moest besteden. De geldmakerij — gebaseerd op bepaalde theorieën over de cycli in het menselijk prestatievermogen — is hier wel erg duidelijk.

Toch lijken er velen te zijn, die zich door de betrouwbaar aandoende aankondigingen en hun lust zichzelf in zekere zin de toekomst te voorspellen, laten verleiden en f 42,50 neertellen.

Daarvoor krijgen ze dan een plastic draaischijf, die ze op de datum van het ogenblik, op hun geboortedatum en op een aantal getallen uit een tabel moeten instellen om vervolgens de gewenste informatie te kunnen aflezen. Ieder jaar moet er voor f 3,— een nieuwe tabel worden aangeschaft. De fabrikant blijft dus in de markt...

Concept-statuten? Zie bijlage in dit nummer!

Gewogen en... te zwaar bevonden

EIND JANUARI J.L. werd het antwoord van de Staatssecretaris ontvangen op ons verzoek om medezeggenschap in een niet-ambtelijke commissie. Dit antwoord laten wij hieronder in cursieve letters gezet, volgen.

„Onder verwijzing naar uw schrijven van 25 november a.p. deel ik u in de eerste plaats mede, dat het voornemen van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid een niet-ambtelijke commissie in te stellen, teneinde de oplossing aanbevolen in het door u bedoelde rapport van de ambtelijke werkgroep, die onder leiding stond van de toenmalige Directeur-Generaal van de Volksgezondheid, prof dr. P. Muntendam, op haar beleidsaspecten te laten bestuderen, niet in die zin mag worden uitgelegd, dat het voor de regering bij voorbaat al vast zou staan, dat er een regeling voor paranormale genezers zou dienen te komen.

In het midden gelaten dat voor paranormale genezers, bij gebreke aan hanteerbare criteria, geen regeling zou kunnen worden getroffen, gaat het er veeleer om dat door bedoelde niet-ambtelijke commissie, waarin o.a. naast artsen, leden van het Openbaar Ministerie en van de Rechtelijke Macht zitting zouden nemen, de vraag onder ogen wordt gezien of het aanvaardbaar is om onbevoegden te vergunnen op beperkte schaal en onder bepaalde voorwaarden geneeskundige (derhalve niet heel- of verloskundige) raad of bijstand te verlenen.

Voor wat betreft het punt van deelneming aan de werkzaamheden der commissie door uw vereniging — hoe nuttig haar werk ook moge zijn — meen ik, gezien de duidelijke stellingname van uw organisatie tegen het verlenen van uitoefening der geneeskunst, mij op het standpunt te moeten stellen uw vereniging hier niet toe te moeten uitnodigen.

Het spreekt vanzelf dat, zodra de commissie is geformeerd het uw vereniging vrij staat zich tot de commissie te wenden, die uw organisatie bijvoorbeeld zou kunnen horen.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Volksgezondheid,
Dr. A. J. H. BARTELS

HET BESTUUR VAN de Vereniging tegen de Kwakzalverij was reeds bevreesd een afwijzende beslissing te zullen ontvangen. Toch is het teleurgesteld en wel over de zwakke argumentatie van dit besluit.

Er moge worden geconstateerd, dat in feite het antwoord van de Staatssecretaris slechts één positief punt bevat: de Vereniging tegen de Kwakzalverij kan niet als lid van de niet-ambtelijke commissie worden uitgenodigd omdat het duidelijk stellingnemen van onze vereniging tegen het verlenen van uitoefening der geneeskunst hem (nl. de staatssecretaris) dit belet. Dit impliceert tevens, dat ook voorstanders hiertoe niet kunnen worden uitgenodigd.

Een — zij het ook slechts schraal — pluspunt.

A. P. N. DE GROOT

Bedroevend

„SCHRIJVER DEZES HEEFT eens meegemaakt, dat een moeder hem vroeg naar een kind te zien met heftige buikpijn. Het onderzoek wees uit dat er een acut blindedarmonsteking was. Operatie werd aangeraden. Maar er werd een magnetiseur bijgehaald, die de pijn „wegnam“. Een buikvliesontsteking met dodelijk gevolg was het resultaat. „Pijn wegnemen“ kan een groot gevaar zijn, speciaal wanneer het een alarmsymptoom is, wat bij goede diagnostiek feilloos werkt“.

Aldus, naar wij uit de tekst menen te moeten opmaken, een arts, die een bijdrage leverde voor het januari-nummer van De Balans, het orgaan van de Nederlandse Christelijke Vereniging van Apothekers-assistenten.

Het bedroevende van het artikel is, dat de schrijver toch een lans breekt voor de „bonafide“ mensen, die gezien hebben, dat zij de „gave der gezondmaking“ hebben. Hoe bewijst men die gave? Hoe toont men die wetenschappelijk aan? Bonafide — soit. Maar onbevoegden blijven zij.

Er zijn nog meer gevaren. De arts in „De Balans“ verzwijgt ze niet. „Een der gevaren (nl. als een niet bevoegde geneeskunde bedrijft) is de vaste gebondenheid, die kan optreden van de patiënt en zijn magnetiseur. Er zijn zenuwzwakke mensen“ — aldus nog altijd het artikel — „die onder behan-

To see or not to see

HET NIEUWSBLAD VAN het Noorden deelde op 6 januari 1965 mede: Hoogezand — Sappemeer: Dreggen naar jongen nog zonder resultaat.

Op aanwijzing van de paragnost Gerard Croiset uit Utrecht is gisteren nabij de Kleinemeesterbrug door familieleden en anderen opnieuw gedregd naar de sinds 18 december j.l. vermiste 19-jarige Heine Knollema. Het dreggen leverde geen resultaat op. Vandaag is men er mee doorgedaan.

Het „En maar kijken en maar kijken, maar niet zien“ is hier wederom door het Nieuwsblad van het Noorden aan de orde gesteld. Wanneer zal de verdere pers dit voorbeeld van nuchtere Noord-Nederlandse berichtgeving eens gaan volgen? Het zou in het belang zijn van de Volksgezondheid.

deling redelijk overeind blijven, hun werk kunnen doen, hun eeuwige zwakte minder voelen; maar juist die patiënten hebben de neiging om op hun magnetiseur te steunen als op een staf. Valt de magnetiseur weg, dan is de staf gebroken en zakt de patiënt in elkaar.”

Het blijkt dat de arts in De Balans met „bonafide mensen, die..... enz.“ degenen onder de magnetiseurs bedoelt, die geen patiënt onder behandeling nemen, die niet eerst grondig door de huisarts is nagekeken. „Zij weten dat de diagnosestelling niet hun taak is en willen niet anders dan behulpzaam zijn.“

Men weet hoe weinig magnetiseurs met zulk een ondergeschikte taak tevreden zijn. En anderzijds — komt men zoals de arts in „De Balans“ het stelt, niet heel dicht bij een samenwerking tussen arts en onbevoegde? Een samenwerking zoals wij die in het vorig nummer van ons maandblad aan de kaak hebben gesteld?

Als nieuw lid begroeten wij de heer C. J. J. van Groningen, farmaceutisch student, Utrecht.

Pastoor Mullenders meet minus-uitstralingen!

EEN PASTOOR, DIE de wichelroede hanteert en daarbij enige baarljke nonsens uitkraamt over de minusuitstralingen van personen — ziedaar een onderwerp, dat P. W. Russel van het Algemeen Dagblad naar het Zuidlimburgse dorp Wahlwiller lokte. In zijn rubriek „Gehoord en gezien” deed de heer Russel verslag van zijn ervaringen met pastoor J. Mullenders. Hij vertelt daarvan het volgende:

Hij is niet alleen pastoor. Hij is ook koster, organist, voor- en nazanger. Bovendien wordt de naam J. Mullenders meestal nog gevolgd door de functieaanduiding: bioloog en parapsycholoog en men vindt hem ook terug tussen een reeks van hooggeleerde en weledelgestrengde heren die samen de „commissie van onderzoek naar paranormale be-gaafdheden” vormen. Dat is pastoor Mullenders, 62 jaar oud.

Een lange rij medische studieboeken neemt veel plaats in langs de wanden van de zitkamer van pastoor Mullenders. „Ik heb mijn leven lang een grote belangstelling gehad voor de geneeskunde”, klinkt de welluidende basstem van de herder. „Ik heb duizenden boeken goed bestudeerd en ik weet er, naar mijn mening, dan ook heel wat van.”

Dat hij geen arts geworden is, denkt men even. Maar het zou net zo goed bioloog of fysicus kunnen zijn, want ook in deze wetenschappen heeft de pastoor zich terdege bekwaamd. „Mijn nevenbezigheden op dit moment? Die bestaan vooral uit het thema: paranormale geneeskunde en alles wat daar-aan vast zit.”

Onstoffelijke stralingen

SPREKEN MET PASTOOR Mullenders betekent praten over magnetiseurs, over onstoffelijke minusstralingen en luisteren naar nogal laatdunkende opmerkingen over professor Einstein.

„Ik ben het roerend eens met de Russische fysici die het bestaan van onstoffelijke stralingen reeds vanaf het begin van de vorige eeuw hebben aanvaard: de westerse atoomgeleerden hebben die stralingen pas drie jaar geleden herontdekt en nu noemen ze het spuriën”, zegt pastoor Mullenders.

De opvallende herder uit Wahlwiller gaat ineens rechtop zitten. „De magnetiseur en de paranormale genezer zijn geen fantasien en ook geen bedriegers,” merkt hij met nadruk op.

De pastoor moet voelen dat zijn bezoeker niet alles direct kan volgen. Hij staat op, verlaat de kamer en komt terug met een soort patronengordel en een leren tasje.

„Hier,” zegt hij, „zit alles in wat wij nodig hebben om te experimenteren. In deze gordel zitten wel tachtig hermetisch gesloten glazen buisjes met oerstoffen.” Hij noemt strontium, radium, broom. „Hiermee, en met de roede, kunnen wij onderzoeken welke van de oerstoffen in alle mogelijke objecten aanwezig zijn. Dit brengt ook dikwijls de oplossing van de vraag, waardoor zieke cellen zo sterk uitstralend zijn geworden.”

Op de tafel legt pastoor Mullenders een grote verzameling pillen, die in alle mogelijke landen van de wereld worden geproduceerd met het gezamenlijke doel de gezinsgrootte te regelen.

Buisje met strontium

EEN BUISJE MET strontium gaat voorin de roede en dan wordt het heel stil. Pastoor Mullenders richt zijn roede naar de pillen en als hij nog vijf meter van de tafel af is, slaat de roede met een forse slag tegen zijn borst.

„Dat is het bewijs dat deze pillen ook een grote dosis van het giftige strontium bevatten,” zegt hij. Hij doet het nog eens en nog eens, steeds hetzelfde resultaat.

„Ik zal proberen de roede tegen te houden,” aldus pastoor Mullenders. Hij komt weer op de pillen toelopen en het kost de pastoor zo te zien veel inspanning de roede van de borst te weren.

„Knap”, zegt de roede en het kostbare instrument is in tweeën. „Jammer,” zegt de pastoor, „ik zal er niet vlug

weer zo een krijgen.” Hij is zelf verbaasd over de uitwerking van de machten die hij zegt te kunnen doorgronden.

— Meneer pastoor, wanneer weet je of je zelf kunt magnetiseren?

Een volle meter tekort

PASTOOR MULLENDERS HAALT een stalen roede te voorschijn. „Hiermee kunnen we de minusuitstralingen van personen ongeveer meten,” zegt hij en loopt langzaam op de fotograaf af. Als hij hem op drie en een halve meter afstand strak in de ogen ziet slaat de roede bijna uit de handen van de pastoor.

„Dat is niet genoeg om magnetiseur te zijn, u komt nog een volle meter te kort; u zult u in uw hart nooit de meerdere kunnen voelen van uw collega's; mensen met een grotere uitstraling hebben veel overwicht op anderen; het is niet goed wanneer twee mensen met elkaar moeten leven als zij te veel in uitstraling verschillen. Daarom,” en de pastoor wijst naar zijn roede, „daarom is het wel een pracht apparaat als twee jonge mensen zich aandienen om te trouwen.”

Wanneer de bezoeker ten slotte „Dag meneer pastoor” heeft gezegd en door de koude vrieslucht zijn vervoermiddel opzoekt, dan denkt hij ineens aan professor W. ten Haeff, de Utrechtse hoogleraar, die nog niet zo lang geleden zei: „Laten we beginnen met vast te stellen dat mijn oordeel over deze charlatanerie vernietigend is.”

GEEN KASTANJE OF KONIJNEN-POOT MAAR HET BAKEN

DE NAAM IS Baken Anti-reumatiek. Er boven staat dat het beroemd is en er onder dat het wettig is gedeponerd.

Maar de beroemdheid ten spijt volgt lager in de advertentie de mededeling, dat we met „een wonderlijke ontdekking tegen reumatisch pijnen” te maken hebben. Dat vraagt de aandacht, want het zijn de grootste letters uit de letterkast die de zetter ter drukkerij heeft moeten gebruiken.

Vervolgens komt een gedeelte, dat de titel draagt: De ellendige kwaal:

Dat wat gewoonlijk met reumatiek wordt aangeduid kan het leven buitengewoon zuur maken door verschrikkelijke pijnen in de gewrichten, peescheden, spieren en zenuwen. Jichtlijders zijn, tengevolge van een onvolgende nierwerkdadigheid niet in

staat het urinezuur snel uit het lichaam te verwijderen. Het bloed gaat een stijgende hoeveelheid urinezuur bevatten, totdat het bloed er als het ware mee oververzadigd geraakt en het urinezuur bij voorkeur in de gewrichten in de vorm van kristallen wordt neergeslagen en daar dan een ontsteking teweeg brengt.

Als we dit achter de rug hebben, groeien we naar een climax. Dan zijn we namelijk bij het hoofdstuk De eigenschappen van het baken anti-reumatiek genaderd:

In dit eenvoudige instrumentje ontstaan er door de lichaamsbewegingen van de drager of draagster botsingen tussen 't kwikzilver en de gassen. Deze botsingen of wrijvingen

Vervolg op laatste pag.

Mai-Mai bazaar der tovenaars

ER WORDT IN HET Zuid-Afrikaanse Johannesburg een moderne snelweg voor het voortrazende verkeer gebouwd. Een snelweg, die geheel op pilaren steunt en zo als een brug door de stad loopt. En hiermede is Johannesburg een stad van grote contrasten geworden, want ongeveer twee en een halve kilometer buiten het stadscentrum loopt deze moderne weg langs een buurt die Mai-Mai bazaar genoemd wordt, de wijk der inheemsen.

Hier grenst het atoomtijdperk aan het stenen tijdperk. Van de nieuwe autoweg af ziet men een gestroopte kat hangen en ruikt men de zoetige lucht van gedroogde monpaniwurmen tezamen met de rookwolkjes van brandende kruiden en boombast. En wie dit ziet en ruikt zal begrijpen, dat velen spreken van de eigenaardige, stinkende heksenput van Mai-Mai bazaar, aldus een artikel in de Graafse Courant.

Weinig blanken komen hier in deze typische inheemsenwijk, maar het is beslist de moeite waard, want het is een echt brokje oud-Afrika dat hier ligt in één van de modernste steden van Zuid-Afrika. Hier vindt men een stukje stamleven dat het verstedelijkingsproces van de Bantoes heeft overleefd.

UITERLIJK IS ER niet veel aan Mai-Mai te zien. Het bestaat uit een aantal barakvormige gebouwtjes waarin kleine winkeltjes zijn gevestigd. Maar hier wonen en werken nog echte toverdokters, ofwel medicijnmannen. Hier hangt de arendsvleugel uit, wordt het schild van de schildpad bewerkt met magische tekens en vindt men een uitstalling van gestroopte dode katten, hun vellen, stukjes darm en wat al niet meer dat als „medicijn” wordt beschouwd.

Het merkwaardige is, dat in weerwil van het feit, dat de inheemse bevolking reeds zo lang met de blanken in aanraking is, dat grote aantallen van hen in de grote steden wonen, het christendom verbreid is, het beroep van medicijnman of toverdokter momenteel in Zuid-Afrika nog altijd een florerend beroep is. Men hoort zelfs zeggen, dat niet alleen op het platteland, maar ook in de steden de macht van de toverdokters zich steeds verder uitbreidt.

Dat mag dan waar zijn, maar er is een belangrijk feit dat we niet over het hoofd mogen zien, de moderne toverdokter van vandaag is niet meer zo'n gevaarlijke en kwaadaardige man als die uit de oude geschiedenisboekjes kennen.

IN DE MEESTE GEVALLEN is hij wat wij zouden noemen een kwakzalver, een kruiden- en medicijndokter en de Europeaan die hem bezoekt, staat stom verbaasd wat voor kruiden en medicijnen hier bedoeld worden.

Dode kat is bijvoorbeeld een medicijn, waarmee men bepaalde ziekten kan genezen, als men althans op bepaalde delen van deze kat kauwt. Ook leeuwevet kan helpen bij bepaalde ziekten. Mocht echter niets baten, dan zijn er tenslotte altijd nog de krokodilletanden en de huid van de civetkat, die men om de hals kan dragen om nog maar niet te spreken van andere wondermiddelen zoals wormen, verschillende soorten kevers en valkvleugels, die bijzondere eigenschappen bezitten.

De medicijnkoffer van de toverdokter is onuitputtelijk en elke toverdokter heeft uiteraard zijn eigen speciale middeltjes, die wij „patentmiddelen” zouden noemen.

Sommige dokters werken met grotendeels dierlijke zaken, andere met plantaardige middelen. In sommige delen van Basoetoland heeft men wel eens moeten optreden tegen doktoren, die mensenvlees als „medicijn” gebruikten.

Hoe meer alcohol of spiritus er aan het medicijn is toegevoegd, hoe sterker het zal werken, gelooft men. Voor kanker gevallen kent de toverdokter verschillende soorten boombast. Zo is Mai-Mai de plaats voor de Bantoe, waar hij zich nog geheel kan geven aan de oude stamtradities en volop kan geloven in zijn toverdokters.

Een jonge man kan hier terecht om een liefdesdrankje te kopen, dat zijn geliefde voor levenslang aan hem zal verbinden. In een ander winkeltje kan hij een assegaai (speer) en schild kopen, zodat hij zondags met anderen kan meedoen, wanneer ze weer geheel gekleed volgens de oude stamtradities op open ruimten hun dansen uitvoeren.

Geen kastanje of konijnenpoot...

Vervolg van vorige pag.

nu hebben een elektrische uitstraling ten gevolge. Deze uitstraling heeft de eigenschap om de in het water of in het bloed aanwezige kalkzouten en zuren in een opgeloste vorm te houden en deze dus belet neer te slaan en zich vast te zetten.

Geeft nu, lijdsters en lijdters aan reumatiek, uw kastanjes en konijnepootjes aan de vuilnisman mee, want, ons wordt Het dragen van het baken anti-reumatiek onderwezen, wat naar mijn mening doodeenvoudig is als u maar zorgt uw levensverrichtingen in horizontale stand te volbrengen. Lees maar:

Door reumatieklidders eenvoudig in de zak of tussen de kleren te dragen. Het is wel gewenst dat men het apparaatje steeds bij zich draagt en wel zoveel mogelijk in horizontale stand, omdat dan het wrijvingsop-

pervlak groter is en daardoor een betere en intensiever uitstraling plaatsvindt. Doordat van de vulling van het Baken niets verloren gaat, heeft het een onbepaalde levensduur en blijft het zijn werking ongelimiteerd behouden.

De prijs van het Baken is het overwegen nauwelijks waard, f 29,50, te eerder omdat de levensduur onbepaald is, wat het een enorme voorsprong op de patiënt geeft. Dit alles vernomen hebbende, komt voor een iegelijk die met de Vereniging Anti Reuma direct of in overdrachtelijke zin te maken heeft, het ogenblik van grote glorie. Want de naam van de handelsonderneming, die ons met een ruk van de ellende verlost, is Anti Reuma!

Aldus S. B. in een ironisch artikelje in Anti Reuma, het orgaan van de Vereniging tot Steun aan de Reumatiekbestrijding te Amsterdam.

Bestuur van de Vereniging tegen Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, Arts te Hilversum, Voorzitter; E. Mijnaerends, Tandarts te Amsterdam, L. Brest te Amsterdam, Penningmeester; Mr. J. E. Goudsmit, Kantonrechter te Haarlem; J. J. Aukema, Dierenarts te Steenwijk; Mr. J. D. van den Berg, Rechter te Arnhem; J. E. Buijter, Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgzondheid te Zwolle; J. van Baak, Dermatoloog te Utrecht; J. M. de Haas, Tandarts te Heemstede; mej. drs. P. H. van Marle, Apotheker te 's-Gravenhage; J. Noord te Amsterdam en M. Paulissen te Voorburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 7,50, voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2,50. Adres voor het opgeven van leden en abonnees: Oranjestraat 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, A'dam-Z. Postgiro van de Ver. 32237 te Amsterdam Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA N.V.
Amsterdam

Abonnement per jaar franco per post bij vooruitbetaling f 7,50, voor studenten, verpleegsters, arts- tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2,50

Correspondentie: Oranjestraat 6, Hilversum.